Plato, Protagoras 322c-d

322c

δείσας	δείσας: ἔδεισα: (aor.) *vrezen*, cf. δέδοικα.
αἰδῶ	αἰδῶ: declinatie: αἰδῶς, -οῦ, -οῖ, -ῶ.
δίκην	δίκην: i.e. rechtsbesef en tegelijk de rechtsorde zelf.
κόσμοι	κόσμοι: *sieraden*.
φιλίας	φιλίας: i.e. van saamhorigheidsgevoel.
δοίη	δοίη: optativus obliquus (in de directe rede zou een coniunctivus dubitativus gestaan hebben).
πότερον	πότερον κτλ.: πότερον leidt het eerste lid van een tweeledige vraag in; νενέμηνται...δημιουργοί onderbreekt de vraag. Met καὶ κτλ. wordt de vraag met onder invloed van de tussenzin gespecificeerde inhoud opnieuw gesteld, maar nu zonder πότερον. Met ἢ begint het tweede lid.
νείμω	νείμω: coniunctivus dubitativus.
εἷς	εἷς ἔχων ἰατρικὴν: *één persoon die in het bezit van de geneeskunde is*; ἰατρική: sc. τέχνη.
οἱ	οἱ ἄλλοι δημιουργοί: sc. ἕκαστοι πολλοῖς ἱκανοὶ ἰδιώταις.
θῶ	θῶ: coniunctivus dubitativus.
νείμω	νείμω: coniunctivus dubitativus.

322d

ἐπὶ	ἐπὶ πάντας: *over allen* (i.e.over alle mensen).
μετεχόντων	μετεχόντων: -(ο)ντων: uitgang van de 3^{e} pers. plur. imperat. act.
αὐτῶν	αὐτῶν: de genitivus hangt van μετεχόντων af.
παρ᾽	παρ᾽ ἐμοῦ: *namens mij*.
τὸν	τὸν…δυνάμενον: objectsaccusativus bij κτείνειν; κτείνειν: *dat men…moet doden*.